

Voorwoord

Dit is het eerste nummer van de 17^e jaargang van het tijdschrift Stem-, Spraak- en Taalpathologie. Het is een themanummer over de diagnostiek en behandeling van apraxie van de spraak (verbale apraxie). Het tijdschrift zal zich in de toekomst meer gaan richten op het publiceren van themanummers en u uitnodigen hieraan te participeren. De reden voor deze koerswijziging is de afname in spontaan ingestuurde kopij, een afname die waarschijnlijk te verklaren valt uit de toenemende druk op onderzoekers tot publiceren in internationale, Engelstalige tijdschriften. Wij horen vaak dat potentiële auteurs, bijvoorbeeld onderzoekers in een promotietraject, prioriteit leggen bij internationale publicatie, in verband met afronding van het proefschrift. Aan een Nederlandstalig artikel komt men vaak pas toe nadat het eigenlijke werk gedaan is.

Natuurlijk willen we u nog steeds aanmoedigen om uw onderzoeksresultaten ook aan het Nederlandstalige publiek kenbaar te maken en manuscripten te blijven insturen. Het tijdschrift fungeert als informatie- en discussieplatform over bredere thema's dan uitsluitend de eigen wetenschappelijke of klinische specialisatie. Wat doet de buurman werkzaam in dit pathologiegebied? Spontaan ingezonden onderzoeksrapportages blijven daarom welkom, maar de redactie meent door publicatie van themanummers accenten te kunnen zetten, waardoor het zowel voor auteurs als lezers aantrekkelijk wordt in het tijdschrift te investeren. Suggesties voor themanummers zijn zeer welkom. Themamnummers die we op korte termijn willen publiceren zullen gaan over stemstoornissen, dyslexie en cochleaire implantatie.

Dit tijdschriftnummer start onder Berichten de rubriek Brief aan de redactie SSTP. Deze rubriek biedt een platform voor discussie uitgelokt door een brief met stellingname en eventueel reacties daarop. In dit nummer wordt de discussie gevoerd naar aanleiding van een bericht op de website IKVADER: 'Basisschool maakt kinderen dyslectisch'.

De laatste jaren wordt in verschillende centra in Nederland en Vlaanderen onderzoek verricht naar de oorzaak en behandeling van apraxie van de spraak. Bij het UMCG Centrum voor Revalidatie Beatrixoord en de Universiteit Groningen is bijvoorbeeld een diagnostische test ontwikkeld voor deze stoornis. Aan de Erasmusuniversiteit Rotterdam wordt het effect van het therapieprogramma Melodic Intonation Therapy (MIT) onderzocht bij patiënten in de post-acute fase en in de chronische fase, waarbij ook fMRI onderzoek beoogd wordt. Bij Revalidatie Friesland in Beetsterzwaag wordt een ander therapieprogramma geëvalueerd, Speech and Music Therapy for Aphasia (SMTA).

Vanwege deze ontwikkelingen leek het ons een goed idee om een speciaal nummer te wijden aan de stoornis apraxie van de spraak. In dit nummer vindt u een bespreking van de ontwikkeling van het bovengenoemde diagnostische programma, een overzichtsartikel over het gebruik van muziektherapie bij spraak- en vloeiendheidsstoornissen en tenslotte wordt in de vorm van een casusbeschrijving aangegeven hoe therapie bij een patiënt met apraxie van de spraak kan worden toegepast.

De redactie heeft bij het schrijven van de artikelen de auteurs opgeroepen om de term verbale apraxie te heroverwegen. In de Engelstalige literatuur is de oorspronkelijke benaming Verbal Apraxia al jaren geleden gewijzigd in Apraxia of Speech, vooral omdat 'verbal' duidt op een talige stoornis. Ook bij de vergelijkbare spraakstoornis bij kinderen wordt de term verbale apraxie (Engelstalig: developmental verbal apraxia) niet meer gebruikt, maar wordt gekozen voor spraakdyspraxie of spraakapraxie (developmental apraxia of speech, ook wel: childhood apraxia of speech (CAS)).

Vanuit de auteurs zijn nu zowel de benaming apraxie van de spraak als spraakapraxie naar voren gekomen. In dit nummer zullen deze termen daarom beide gebruikt worden.

Namens de kernredactie,

Ben Maassen en Roel Jonkers